

OBADJA

1

KAPITEL 1

Detta är Obadjas syn. Så säger Herren, HERREN om Edom: Ett budskap hava vi hört från HERREN, och en budbärare är utsänd bland folken: "Upp, ja, låt oss stå upp och strida mot det!"

² Se, jag skall göra dig ringa bland folken, djupt föraktad skall du bliva.

³ Ditt hjärtas övermod har bedragit dig, där du sitter ibland bergsklyftorna i den höga boning och säger i ditt hjärta: "Vem kan störta mig ned till jorden?"

⁴ Om du än byggde ditt näste så högt uppe som örnen, ja, om det än bleve förlagt mitt ibland stjärnorna, så skulle jag dock störta dig ned därifrån, säger HERREN.

⁵ När tjuvar komma över dig, och rövare om natten, ja då är det förbi med dig. Sannerligen, de skola stjäla så mycket dem lyster. När vinbärgare komma över dig, sannerligen, en ringa efterskörd skola de lämna kvar.

⁶ Huru genomsökt skall icke Esau bliva, huru skola ej hans dolda skatter letas fram!

⁷ Ut till gränsen skola de driva dig, alla dina bundsförvanter; dina vänner skola svika dig och skola taga väldet över dig. I stället för att giva dig bröd skola de lägga en snara på din väg, där du icke kan märka den.

⁸ Sannerligen, på den dagen, säger HERREN skall jag förgöra de vise i Edom och allt förstånd på Esaus berg.

⁹ Dina hjältar, o Teman, skola då bliva slagna av förfäran; och så skall var man på Esaus berg bliva utrotad och dräpt.

¹⁰ Ja, för det våld du övade mot din broder Jakob skall du höljas med skam och bliva utrotad till evig tid.

¹¹ På den dag då du lämnade honom i sticket, på den dag då främlingar förde bort hans gods och utlänningar drogo in genom hans port och kastade lott om Jerusalem, då var ju ock du såsom en av dem.

¹² Men se icke så med lust på din broders dag, på hans motgångs dag; gläd dig icke så över Juda barn på deras undergångs dag; spärra icke upp munnen så stort på nödens dag.

¹³ Drag icke in genom mitt folks port på deras ofärds dag; se ej så hans olycka med lust, också du, på hans ofärds dag; och räck icke ut din hand efter hans gods på hans ofärds dag.

¹⁴ Ställ dig icke vid vägskalet för att nedgöra hans flyktingar, och giv icke hans undslupna till pris på nödens dag.

¹⁵ Ty HERRENS dag är nära för alla hednafolk. Såsom du har gjort, så skall man ock göra mot dig; dina gärningar skola komma tillbaka över ditt eget huvud.

16 Ja, såsom I haven druckit på mitt heliga berg, så skola ock alla hednafolk få dricka beständigt, de skola få dricka kalken i botten och bliva såsom hade de ej varit till.

17 Men på Sions berg skall finnas en räddad skara, och det skall vara en helig plats; och Jakobs hus skall åter få råda över sina besittningar.

18 Då skall Jakobs hus bliva en eld och Josefs hus en låga, och Esaus hus skall varda såsom strå, och de skola antända det och förtära det, och ingen skall slippa undan av Esaus hus; ty så har HERREN talat.

19 Och Sydlandets folk skall taga Esaus berg i besittning, och Låglandets folk skall taga filistéernas land; ja, också Efraims mark skall man taga i besittning, så ock Samariens mark. Och Benjamin skall taga Gilead.

20 Och de bortförda av denna Israels barns här, de som bo i Kanaan allt intill Sarefat, så ock de bortförda från Jerusalem, de som leva i Sefarad, dessa skola taga Sydlandets städer i besittning.

21 Och frälsare skola draga upp på Sions berg till att döma Esaus berg. Och så skall riket vara HERRENS.

For other languages please go to **www.wordproject.org**